

Nick of Time

Jordi Conill Salomé

SEQÜÈNCIA 1. ESCENA 1. COTXE DE PAT/CARRETERA  
D[PLEASEINSERT\PRERENDERUNICODE{ÃŽ}INTOPREAMBLE]OHIO.  
INT/EXT. DIA

Una carretera d'Ohio gairebé buida, fa un dia ennuvolat i únicament hi circula un cotxe blau d'aspecte envellit. Al volant trobem la PAT, una noia jove d'uns vint anys i escaig/trenta anys, d'aspecte lleugerament excèntric, que condueix amb aire avorrit. Porta els cabells tenyits de color morat, una gavardina verd fosc, un jersei groc, faldilla vaquera blava, mitges fosques i botes de pluja vermelles. Al seu costat, fent de copilot hi ha el DON, un noi d'aproximadament la mateixa edat i aspecte més convencional, que mira un mapa de carreteres amb cara de concentració. Vesteix una samarreta blanca, amb jaqueta blava i pantalons texans.

PAT

Bebè, crec que ens hem perdut...

DON

Noooo, et dic que anem bé! N'estic segur.

PAT

No entenc per què vas insistir a fer aquest viatge amb cotxe... Mai no he conduït entre estats!

DON

Pat, ja t'ho vaig dir, estaria bé veure una mica com és la resta d'Amèrica abans d'instal·lar-nos a Nova York.

PAT

(irònicament)  
Sí? Vols dir que a una parella de Minnesota ens poden quedar gaires coses per descobrir?

DON

(tancant el mapa i mirant-la amb un somriure)  
Som uns salvatges.

PAT

Deus parlar per tu, oi? Ara resulta que depenem de mapes de carreteres quan podríem utilitzar el Maps. I a sobre t'oblides de carregar el mòbil.

(CONTINUED)

DON  
Pat?

PAT  
Sí, bebè?

DON  
És cosa meva o m'estàs punxant des  
de fa una estona?

PAT  
(somrient amb malícia)  
No ho sé, Don. Potser és que vull  
alguna cosa i tu ho hauries  
d'endevinar.

El Don la mira pensatiu durant un instant, després el seu  
rostre s'il·lumina.

DON  
Sexe!

PAT  
(rient)  
Resposta equivocada, ho sento! Si  
vas calent, podem fer una parada i  
et munys en un momentet a la  
fresca. Ja saps que al meu cotxe no  
em sembla bé. Aquest és un lloc  
respectable, aquí només follem.

DON  
(rient)  
D'acord! Doncs..., tens fam!

PAT  
Donald! Et penses que sóc una  
criatura tan ximple que sols vol  
menjar o follar?

DON  
Doncs, sí!

PAT  
D'acooord..., començo a tenir gana.

DON  
A prop d'aquí hi ha un poble  
anomenat Ridegview. Podríem parar i  
fer un mos en un diner.

PAT

Ara mateix em menjaria una pizza carbonara amb mooolt de formatge, però no pot ser. Sóc tan desgraciada que tot el greix acabaria al meu cul.

DON

(somrient)

No veig quin és el problema...

PAT

Que després no m'entren els pantalons. Mira què ets babau...!

SEQÜÈNCIA 1. ESCENA 2. COTXE DE PAT/ENTRADA DEL POBLE  
INT/EXT. DIA

Al cap d'una estona, el cotxe entra al poble, un lloc rural típic del nord dels Estats Units, amb poques cases i encara menys comerços. Al carrer no es veu ni una ànima. Tot d'una, comença a ploure. El Don mira el cel amb contrarietat.

DON

S'ha posat a ploure...

PAT

Sí. Comprenc que tu vas nàixer a Texas, però la pluja és un fenomen força corrent en bona part del planeta...

La Pat nota que el Don continua seriós. Està amoïnat.

PAT

Un dòlar pels teus pensaments.

DON

No pensava en res en concret.  
Coneixes la història dels homes de la pluja?

PAT

Els homes de la pluja? No!

DON

És una mena de llegenda urbana que em contava la meva àvia. Quan plou a les carreteres apareixen unes criatures que semblen humanes, però que en realitat no ho són. Estan contaminades.

(CONTINUED)

PAT

Vols dir que són gent corrupta?  
Segur que la teva àvia no t'estava  
explicant com funcionen les  
campanyes electorals?

DON

(rient)

No, si us plau, és una història  
seriosa!

PAT

(somrient)

Entesos.

DON

Diuen que quan aquests sers et  
troben et roben el teu temps, la  
teva vida, tot el que de veritat  
t'importa. Al final acabes  
convertit en algú com ells, en una  
persona trista i grisa.

PAT

Molt metafòric...

DON

Sí, fins que et passa de debò.

PAT

Què vols dir?

DON

Res en concret. Senzillament, és  
que no m'agrada la pluja. Quan era  
petit vaig desaparèixer un dia de  
pluja i la meva família no em va  
trobar fins una setmana després.  
Estava inconscient. Quan vaig  
despertar em van dir que havia  
sofert una commoció cerebral. No  
recordo res d'aquella setmana.  
Només sé que estic viu de miracle.

PAT

Quin horror! Mai no m'ho havies  
contat...

DON

No és res important. Ara estic bé.  
El cotxe s'atura bruscament. Una  
sotragada atordeix la parella.

(CONTINUED)

DON  
Què ha passat?

PAT  
Crec que el cotxe ha petat.

DON  
No fotis!

El Don obre la porta precipitadament i surt del cotxe.

PAT  
Espera, on vas? Acabaràs tot xop!

La Pat obre la guanterera i agafa una carpeta i un paraigua de butxaca. Surt del cotxe mentre obri el paraigua. Veu que el Don ja n'ha obert el capó i el tapa amb el paraigua.

DON  
Això està fregit... Hem de buscar un taller.

PAT  
Tranquil, segur que hi trobarem alguna cosa.

Pel carrer veuen a una anciana caminant de pressa amb un paraigua.

PAT  
Perdoni, senyora, se'ns ha espatllat el cotxe. Sap si hi ha algun taller en el poble?

ANCIANA  
(aturant-se)  
Sí, poden anar al taller del Wilson Winslow... En aquella direcció.

L'anciana assenyala un taller a l'altra banda del carrer. A l'entrada hi ha el WILSON WINSLOW, un home de quaranta anys i de faccions dures, vestit amb una granota blava. Fuma un puret, mentre observa la parella en la distància.

SEQÜÈNCIA 1. ESCENA 3. TALLER DEL WINSLOW- INT/EXT. DIA

Winslow examina el motor del cotxe amb el puret en la boca. La parella l'observa expectant.

DON  
I bé?

(CONTINUED)

WILSON  
(entre dents)  
Hi tinc per dues o tres hores de  
feina.

DON  
Tant?

WILSON  
(treient-se el puret de la  
boca)  
He de canviar-hi algunes peces.  
Mentre enllesteixo la feina, si els  
ve de gust, poden acostar-se al  
diner del William i fer un àpat, és  
germà meu.

Don sospira.

PAT  
Entesos... Em sembla que seguirem  
el seu consell.

WILSON  
Aquest és un país lliure.

La Pat agafa el Don de la mà i surten del taller.

SEQÜÈNCIA 1. ESCENA 4. CARRER-EXT. DIA

Continua plovent. La Pat i el Don caminen pel carrer del  
bracet, buscant el diner. El Don posa cara de pomes agres  
mentre la Pat tracta d'animar-lo.

PAT  
Apa, al cap i a la fi anàvem a fer  
una parada...

DON  
Ja ho sé, però no així. Ara vés a  
saber quanta estona trigarem...

PAT  
Ja t'ho ha dit... Tres hores.

DON  
Això espero... (El Don mira al seu  
voltant) Mira que és lleig aquest  
poble, no hi ha ni Déu.

(CONTINUED)

PAT

I que t'esperaves, està plovent...  
(somriu) T'has fixat en els noms?  
Wilson Winslow, William Winslow...  
Els pares en què coi devien estar  
pensant?

DON

(animant-se una mica)  
Ni idea... Mira, parlant de  
Winslows.

Tot d'una, apareix davant d'ells un diner amb un rètol de lletres lluminoses on es llegeix "Winslow's Diner". A través de les finestres veuen que el local és ple a vessar de gent. La parella hi entra.

## SEQÜÈNCIA 2. ESCENA 1. "WINSLOW'S DINER" - INT. DIA

El "Winslow's Diner" és un local relativament gran, ple de taules de cara a les finestres. El seu aspecte general semblaria bastant alegre, amb les parets recobertes de fusta, les taules blanques i els seients vermells, si no fos perquè tot plegat té un aire d'estrany abandó. Els clients que ocupen les taules i els tamborets mostren un aspecte trist i derrotat, parlen poc i amb un fil de veu. El William, el propietari del local, un home prim, calb i d'aspecte malaltís que aparenta uns cinquanta anys, neteja l'aparador blanc amb un drap mentre fuma. Deixa caure una mica de cendra a terra cada vegada que fa una passada amb el drap. Des de la porta, la parella s'atura un moment a contemplar l'escenari i, finalment, s'asseuen a l'única taula que resta lliure. Aleshores observen que en cada taula hi ha uns estranys aparells, una mena de caixes metàl·liques en el centre de les quals una finestreta rodona de vidre deixa entreveure un líquid vermell i dens a l'interior, mentre que a la part de sota estan equipades amb una ranura per a introduir-hi monedes.

DON

(mirant la màquina)  
Què és això?

PAT

No ho sé, però m'agrada... És original.

El William s'acosta a la taula de la parella amb una llibreta i un bolígraf.

(CONTINUED)



WILLIAM  
Ja han decidit què demanaran?

DON  
Per a mi, pot ser ous amb cansalada  
i un cafè?

WILLIAM  
I tant!

PAT  
Doncs jo prendré el mateix, però  
rematat amb un pastís de cireres.  
Per cert, quina és la utilitat  
d'aquesta màquina?

WILLIAM  
(somriu)  
Ah, veig que ja us hi heu fixat! Us  
agrada el local?

DON  
(mirant al voltant)  
Sí...

WILLIAM  
És l'únic negoci que funciona en el  
poble. Tota la gent que veieu és  
aquí gràcies a Windom.

PAT  
Windom?

WILLIAM  
Sí..., les màquines Windom. Hi  
introdueixes una moneda i  
t'endevinen el futur. Són com de la  
família... El meu germà i jo les  
vam comprar fa anys per un ull de  
la cara. Però mireu la clientela  
que ara tenim! És un invent genial,  
va pagar la pena... Bé, ara us duc  
la comanda.

El William torna cap a l'aparador.

DON  
De la família?

PAT  
Windom? Windom... Winslow?

Els dos riuen.  
PAT

(MORE)

(CONTINUED)

PAT (cont'd)  
És supersinistre.

DON  
Almenys espero que el menjar  
estigui en condicions...

PAT  
Podríem provar la màquina!

DON  
Vols dir?

PAT  
Apa, serà divertit!

DON  
D'acord, què vols que li preguntem?

PAT  
Li podríem preguntar si el Baxter  
t'haurà recomanat als de Nova York?  
No et fa il·lusió saber-ho?

DON  
Ja saps, Pat, que aquest assumpte  
em fa molta mandra.

PAT  
No siguis sòmines, Don. Ho fas per  
mi?

DON  
Enteeesos...

El Don agafa la cartera, en treu una moneda i la introdueix  
per la ranura. Immediatament, la màquina deixa anar un paper  
on hi ha escrit "SÍ".

DON  
Ostres, que directe...

La Pat riu.

DON  
Què et fa tanta gràcia?

PAT  
T'imagines que totes les respostes  
fossin en termes de "sí" o "no"?

DON  
Seria molt primari.

PAT  
Truquem a Nova York?

DON  
El mòbil el tenim descarregat...

PAT  
Deixa'm fer.

La Pat es gira cap a la taula del costat i parla amb l'HOME i la DONA, una parella ullerada i d'aspecte cansat.

PAT  
(somrient amb simpatia)  
Hola! Podrien deixar-me el  
mòbil un moment si us plau, he de  
fer una trucada urgent.

La parella la mira fixament durant un llarg instant i es produeix una pausa incòmoda. Després la dona li deixa el seu mòbil. La Pat passa el mòbil a Don mentre li cluca l'ullet. El Don fa una trucada.

SR. MASON(OFF)  
Digui?

DON  
Sr. Mason? Sóc Donald Higsmith, de  
Minnesota.

SR. MASON(OFF)  
No l'esperava tan aviat!

DON  
Encara no hi he arribat. Li trucava  
per confirmar un rumor que em va  
comentar el Sr. Baxter.

SR. MASON(OFF)  
Sí...

DON  
Em va dir que m'havia recomanat per  
encapçalar la secció de  
comptabilitat.

SR. MASON(OFF)  
Això no és un rumor, Sr. Higsmith,  
les recomanacions del Sr. Baxter  
ens han convençut que vostè és el  
(MORE)

(CONTINUED)

SR. MASON(OFF) (cont'd)  
candidat ideal per al lloc. Hi  
entrarà com a Cap de Comptabilitat,  
amb dret a despatx propi i un  
augment de sou.

DON  
De debò? Com m'alegra escoltar  
això! Moltes gràcies!

SR. MASON(OFF)  
No es mereixen, Sr. Higsmith, s'ho  
ha ben guanyat. El Don penja el  
telèfon i mira als ulls la Pat, que  
somriu. Per contra, el Don no  
sembla tan feliç.

PAT  
Enhorabona!

DON  
Bé, gràcies...

PAT  
És el que volies, no?

DON  
Què vols que et digui? Sí, suposo  
que sí...

PAT  
Anima't! Serà una excel·lent manera  
de començar a Nova York!

DON  
És clar...

El William els serveix la comanda. Comencen a menjar i passa  
una estona.

SEQÜÈNCIA 2. ESCENA 2. ENTRADA DEL "WINSLOW'S DINER" - EXT.  
DIA

La pluja s'intensifica.

SEQÜÈNCIA 2. ESCENA 3. "WINSLOW'S DINER" - INT. DIA

Troben la Pat mostrant-li al Don uns dibuixos que portava a  
la carpeta. La Pat li n'explica els detalls, però el Don  
sembla absent.

(CONTINUED)

PAT

... i aquest el vaig fer pensant en l'estàtua aquella. Crec que amb això quedaré de primera a l'entrevista. Segur que m'agafen a l'escola d'art. Bebè, m'escoltes?

DON

Sí, disculpà, pensava en el cotxe... Ja no hi deu faltar molt, aviat haurem de marxar...

PAT

No tens remei. Li preguntem a la màquina si tindrem el cotxe a hora?

DON

Si vols...

PAT

Au... La Pat agafa una moneda i la introdueix a la ranura. Hi apareix un missatge en què es llegeix: "POSSIBLEMENT MAI NO HO SABRÀS".

PAT

I això, què coi vol dir?

DON

Ni idea, es deu haver espatllat. Però no m'agrada...

PAT

(agafant una altra moneda i introduint-la)  
Tens raó, mira anem a divertir-nos. Oh màquina, per què t'has espatllat?

La màquina respon: "FUNCIONO PERFECTAMENT." La Pat i el Don fan cara d'estupefactes.

DON

No és possible. Ens deuen estar espiant... No serem víctimes d'algun programa de càmera oculta?

PAT

No ho crec, ara mateix el William neteja gots i no sembla haver-hi ningú més a càrrec del local...

(CONTINUED)

DON  
Aleshores la màquina...,

Com avançant-se als seus pensaments, la màquina deixa anar un altre paper en què es llegeix "ESTIC VIU I HI HA UN PERILL A L'HORITZÓ".

(cont'd)  
Espera, ha contestat sense monedes?  
No ho entenc... quin perill? Tot plegat és absurd!

PAT  
Tranquil Don, ha d'haver-n'hi una explicació racional!

DON  
Però, què no ho veus? La màquina respon als nostres pensaments!

PAT  
I si és tan sols una casualitat?

La màquina deixa anar un nou missatge: "SI US PLAU, PODRIA TORNAR-ME EL MÒBIL?" La Pat llegeix la frase, aixeca els ulls i veu que la dona de la taula del costat la mira fixament.

DONA  
Si us plau, podria tornar-me el mòbil?

La Pat la mira amb sorpresa i li torna el mòbil amb aprensió. La dona l'agafa i marxa del bar amb l'home que l'acompanya. Automàticament, una altra parella ocupa els seus seients. El Don agafa el missatge de les mans de la Pat i en llegeix el contingut. Fa cara d'esverat.

DON  
No...

PAT  
Don, tranquil·litza't.

DON  
Aleshores quan ha dit que hi ha un perill a l'horitzó..., vol dir que estem en perill?

PAT  
Mira Don, el més probable és que ens estiguin prenent el pèl d'una manera o una altra.

(CONTINUED)

El Don no l'escolta i introdueix una altra moneda en la màquina.

DON

Estem en perill?

La màquina respon: "A LES TRES HI HA ESPERANÇA, ABANS SOLS HI HA CAIGUDES".

DON

(amb el missatge en la mà) "A les tres hi ha esperança, abans sols hi ha caigudes". Potser ens està dient que no hauríem de marxar abans de les tres?

PAT

Si us plau, Don... què t'ha agafat? Tu no ets supersticiós. Ja t'ho he dit, algú ens està prenent el pèl com a imbècils.

DON

No ho sé, tot plegat em sembla massa sinistre. A més, continua plovent...

PAT

(deixant uns dòlars sobre la taula)  
Don, ja n'hi ha prou! Sortim d'aquí d'una vegada!

DON

Encara no són les tres!

PAT

Precisament per això!  
La Pat agafa la carpeta i el paraigua amb una mà i al Don amb l'altra i surten del local.

SEQÜÈNCIA 2. ESCENA 4. ENTRADA DEL "WINSLOW'S DINER" - EXT. DIA

La Pat i el Don surten del local i, de sobte, veuen un cotxe que circula pel carrer i derrapa a causa de la pluja i per poc no els atropella. La Pat fa un salt enrere, alhora que aparta el Don de la trajectòria del cotxe. Una vegada aquest es perd carrer avall, s'adona que ha deixat caure la carpeta i el cotxe l'ha aixafada. Els seus dibuixos s'han trencat i resten escampats sota la pluja. La Pat se la veu molt

(CONTINUED)

afectada. Amb una expressió que mescla la ràbia amb la tristesa recull els fragments dels dibuixos. El Don s'hi acosta i li posa la mà a l'espatlla.

DON  
Au, Pat, tornem al local.

SEQÜÈNCIA 2. ESCENA 5. "WINSLOW'S DINER" - INT. DIA

La Pat i el Don tornen al local i s'asseuen a la taula que havien ocupat abans. La Pat resta en silenci, mirant el que queda dels seus dibuixos, el Don sembla incòmode i tracta de dir alguna cosa positiva.

DON  
Pat, estàs bé?

La Pat no diu res.

DON  
Pat...

PAT  
Estic bé, Don, no em suïcidaré per això...

DON  
No t'emprenyis...

PAT  
I ara, pots dir-me què coi ha passat?

DON  
Vols dir amb...?

PAT  
Vull dir amb tu, actuant com un boig! Mira, mesos de treball a la merda! I tu, tu...

DON  
Pat, però la màquina...

PAT  
(pegant un cop de puny sobre la taula)  
Que li donin, a la màquina!

L'acció no crida l'atenció de cap dels clients presents en el local tret del William, que surt del taulell i s'acosta a la parella.

(CONTINUED)



WILLIAM

Hei! Senyoreta, calmem-nos una mica, entesos?

PAT

Senyoreta? Aquesta és la seva manera de captar clientela, utilitzant aquestes màquines per manipular la gent?

WILLIAM

Miri, ni jo ni les màquines manipulem ningú. Si hi té alguna queixa, li puc donar el llibre de reclamacions.  
La Pat i el William es miren amb tensió durant un instant.

PAT

No serà necessari...

WILLIAM

Com vulgui, aquest és un país lliure.

El William torna a netejar els gots, mentre la parella s'enfonsa en el silenci, víctima del mateix estat d'ànim ombrívol que regna entre la clientela del local.

PAT

Mira, he estat pensant una mica i crec què n'hem de parlar.

DON

Sí, hauríem de preguntar-li a la màquina sobre l'accident. Sé que penses que estic actuant com un imbècil, però no estic gens convençut que ara mateix sigui segur sortir d'aquí.

PAT

(sospirant)

Fes el què vulguis, jo ja n'estic farta.

DON

Podrem arribar a Nova York? Com va la reparació del cotxe?

El Don introdueix una moneda en la màquina. Tot seguit, hi apareix una resposta: "JA ESTÀ LLEST".

(CONTINUED)

DON

Mira, diu que ja tenim el cotxe a punt!  
La Pat no diu res. El Wilson entra al local, saluda amb la mà al William i s'acosta a la taula de la parella.

WILSON

El cotxe ja està llest, nois. Podeu passar pel taller quan vulgueu.

DON

Sí, sí, ara mateix hi anem.  
El Wilson el mira somrient i després es gira per parlar amb el seu germà. No escoltem el que diuen, però són els únics que somriuen en tot el local, dominat per la més absoluta desolació.

DON

Ho veus Pat, la màquina anuncia les coses que passaran.

PAT

Molt bé, Don, reconec que no sóc capaç d'entendre com funciona aquest trasto, però la veritat és que tant me fa si pot veure el futur o no.

DON

Però, com pots dir això? Ens traslladem a una altra ciutat i encara no sabem si t'agafaran a l'escola d'art... La veritat és que ja no sé si vam fer bé de deixar Minnesota!

PAT

Don, de què tens por?

DON

Què vols dir?

PAT

Et conec massa bé i tinc tota la sensació que hi ha alguna cosa que et rutlla pel cap. Fer el viatge per carretera, deixar esgotar la bateria del mòbil, la por a la pluja, deixar-te entabanar per la

(MORE)

(CONTINUED)

PAT (cont'd)  
màquina... Si us plau, Don, està  
més clar què l'aigua! Tu no vols  
anar a Nova York!

La Pat sospira.

DON  
Jo no ho enfocava d'aquesta  
manera...

PAT  
Doncs jo sí. I ara m'adono que la  
idea de traslladar-nos a Nova York  
va ser tota meva. Volia estudiar  
art i vaig pensar que a tu també et  
feia il·lusió canviar de vida...  
Però tu et vas limitar a assentir  
amb el cap, com un zombi.

DON  
Pat, jo faria qualsevol cosa per  
tu...

PAT  
Ho sé, i això és el que em  
preocupa! No és just, Don, el  
problema és que ara no sé què és el  
que vols! Que no ho veus, que no  
podem tenir una relació  
satisfactòria si sempre fas el que  
vull i mai no expresses la teva  
opinió?

DON  
Jo..., mira..., jo realment volia  
marxar a Nova York, però crec  
que... No sé que pot passar! Sovint  
penso que és bastant probable que  
les coses no ens hi vagin bé.  
Després d'intentar una  
cosa així, la major part de la gent  
que conec de la nostra edat han  
hagut de tornar a casa sense  
il·lusions i amb la cua entre  
cames.

PAT  
Doncs, si les coses no anaren bé,  
faríem com ells i tornaríem a casa.

DON

I aleshores, què? De què ens haurien servit tots els esforços que hem fet per arribar fins aquí? De què ens hauria servit estudiar, treballar, estalviar per aconseguir un piset de merda a Nova York i un futur laboral incert? Tot hauria sigut temps perdut.

PAT

Temps viscut, voldràs dir! Mira, jo no sé si les coses ens hi sortiran bé o malament, però d'una cosa estic segura: no em penediré de l'experiència. Això sí, d'una cosa estic segura i és que asseure's davant d'una màquina què en teoria prediu el futur i encreuar-se de braços, aquesta no és la meva idea de la vida.

DON

(pensatiu)

Ja..., la veritat és que, si et sós sincer, crec que d'ençà de la meva desaparició..., des del dia en què vaig recuperar el coneixement i em vaig assabentar què havia perdut una setmana de la meva vida, tinc por de malbaratar-la. No estic parlant de la por a no recordar, sinó de la por a extraviar-me en un temps sense significat. No vull despertar-me un dia i adonar-me què ja no em resten il·lusions i m'he transformat en un home trist i gris...

PAT

Tots tenim por al futur, Don. El món no està passant ara mateix per un bon moment, però nosaltres dos no anem ens rendirem. No podem controlar el què succeeix al nostre voltant, però ningú no ens pot impedir gaudir del moment.

La Pat li agafa la mà.

PAT

No estem sols, saps?

(CONTINUED)

DON  
Almenys, amb tu no em sento sol. He  
sigut un imbècil.

PAT  
T'estimo, ja ho saps, per moltes  
discussions que puguem tenir.

La Pat guaita per la finestra.

PAT  
Mira, ja no plou tant...

DON  
Podríem marxar...

PAT  
Sí.

La parella s'aixeca i surt del local. Des del taulell el  
William els esguarda amb una mena d'ira sorneguera, xuclant  
el seu puret. Mentre els joves li diuen adéu amb la mà.

SEQÜÈNCIA 2. ESCENA 6. TALLER DEL WINSLOW - INT/EXT. DIA

Observem com la parella agafa el cotxe, davant la mirada  
sorpresa del Wilson. El posen en marxa i abandonen el  
taller.

SEQÜÈNCIA 2. ESCENA 7. ENTRADA DEL POBLE - EXT. DIA

La Pat i el Don, marxen del poble amb actitud serena i  
segura, mentre l'home i la dona amb el seu cotxe tornen a  
entrar al poble.

SEQÜÈNCIA 2. ESCENA 8. ENTRADA DEL "WINSLOW'S DINER" - EXT.  
DIA

L'home i la dona aparquen el cotxe a l'entrada del diner i  
en baixen amb expressió anguniada.

HOME  
(dirigint-se a l'entrada)  
No ho entenc...

DONA  
Què més vols? Quant de temps fa que  
som en aquest poble?

## SEQÜÈNCIA 2. ESCENA 9. "WINSLOW'S DINER" - INT. DIA

La parella entra al diner i s'asseu a la taula abans ocupada per la Pat i el Don. El William aixeca la mirada amb complaença.

HOME

(llançant una moneda a la  
màquina)  
Estarem bé fora d'aquí? Estarà tot  
bé?

La màquina respon: "NO".

DONA

Prou!

L'home gemega i enfonsa el cap entre els seus braços.

## SEQÜÈNCIA 3. ESCENA 1. "WINSLOW'S DINER" - INT. DIA

Han passat unes quantes hores i és l'hora del crepuscle. El local és buit a excepció del William, que espera algú fumant darrere el taulell, i la parella formada per l'home i la dona, que semblen trobar-se en un estat catatònic. El Wilson entra per la porta.

WILSON

Al final han picat?

WILLIAM

Sí, aquest parell d'idiotes per fi  
s'hi han cremat... M'hauria agradat  
haver aconseguit el noi i la seva  
xicota... El recordaves?

WILSON

Sí, i tant! Tranquil, germà que ja  
tornaran a picar.

WILLIAM

Ho sé, al Windom li agrada i els  
dos sabem el que això vol dir.

Els germans somriuen.

WILLIAM

Bé, anem per feina. Tu l'home i jo  
la dona?

(CONTINUED)

WILSON  
Com sempre, no?

WILLIAM  
Estem en un país lliure.

Els germans somriuen, mentre el Wilson agafa en braços l'home i el William la dona, i els porten darrere el taulell. Mentre ho fan una mica de fum negre surt de la boca de l'home.

WILSON  
Mira, aquest ja rebufa!

WILLIAM  
No m'estranya, portava una marxa  
boja.

En el terra de darrere el taulell hi ha una trapa que porta al subterrani. Els germans deixen els cossos a terra i el William obre la trapa.

### SEQÜÈNCIA 3. ESCENA 2. SUBTERRANI - INT. DIA

Els dos homes baixen per unes escales que donen al subterrani, un lloc fosc tan gran com el mateix diner, on hi ha un parell de lliteres de les quals surten tubs connectats amb una maquinària dividida en dos compartiments units per una palanca i un generador. D'una banda hi han uns tubs més fins, acabats en agulles, que enllacen les lliteres amb el sostre del subterrani. De l'altra, un parell de tubs sorgeixen del capçal de les lliteres i es troben connectats a un aparell similar, amb una cambra de pressió on hi ha una petita finestra envidrada que en permet veure l'interior. Els germans disposen els cossos individualment damunt les lliteres i comencen a injectar els tubs laterals a les venes de la parella.

WILSON  
El Windom estarà content, no creus?

WILLIAM  
Sí, començava a quedar-se sense  
temps.

Després, els personatges obren amb facilitat les boques inertes de l'home i la dona i hi introdueixen els tubs del capçal dins les seves goles. El William es dirigeix cap al generador i n'activa la palanca. Un esclat elèctric il·lumina la cambra. Els tubs laterals bomben la sang de la parella, que puja pels conductes mentre els tubs del capçal extrauen un fum fosc i negre, ple de petites espurnes, que

(CONTINUED)

sorgeix de l'interior dels cossos. L'home i la dona obren els ulls, tracten de cridar, però no poden. La cambra de pressió s'omple de fum, les espurnes elèctriques il·luminen la finestreta de la cambra. A dins, s'hi endevina una criatura confusa, d'ulls inhumans. La criatura crida, i el seu crit es transforma fins a esdevenir un tro.

SEQÜÈNCIA 3. ESCENA 3. NÚVOLS DE TEMPERSTA - EXT.DIA

La imatge anterior es fon gradualment amb un pla d'uns núvols travessats per un llamp. La pel·lícula acaba amb el pla dels núvols. Comença a ploure.